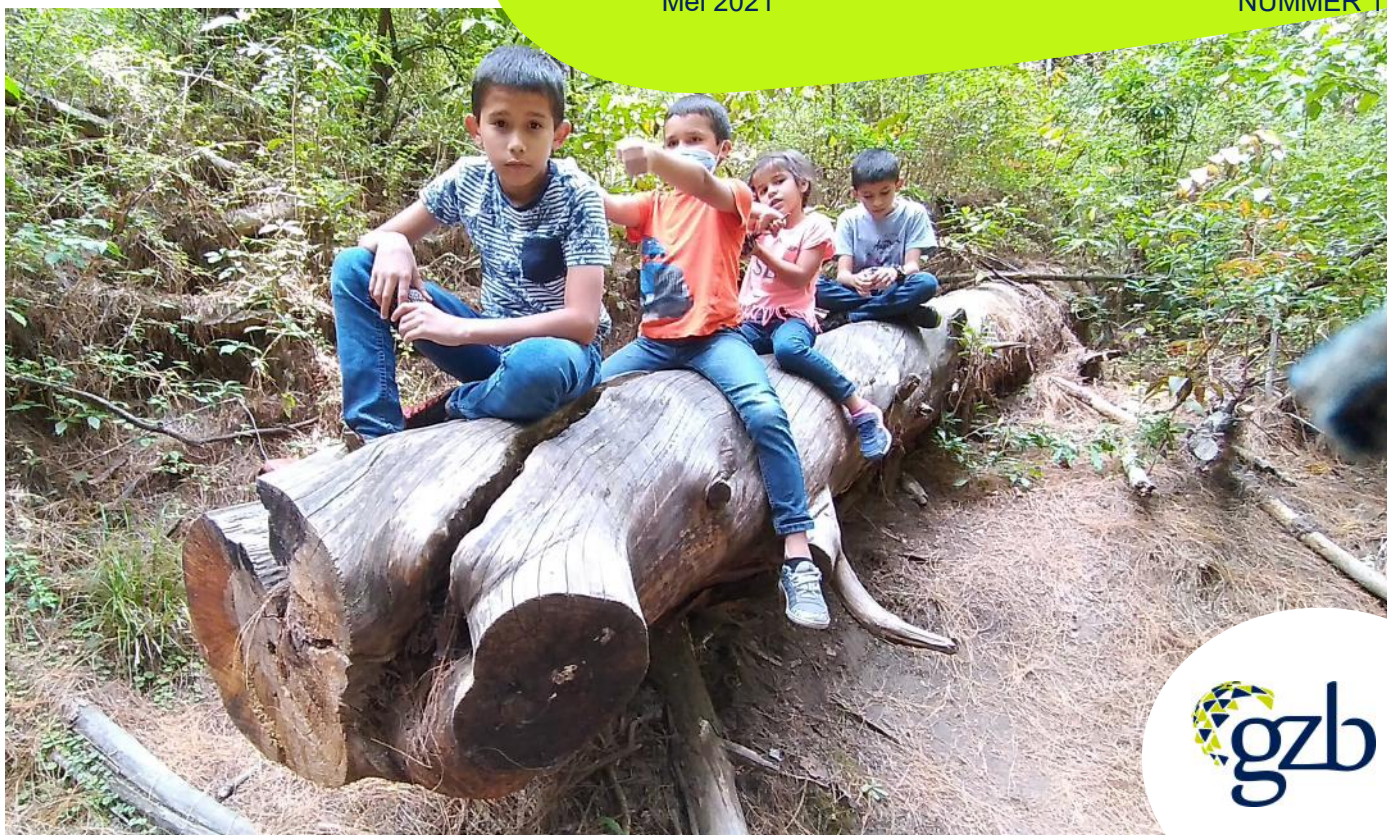

!Pura Vida!

Nieuwsbrief van Kees en Claudia Geluk

Mei 2021

NUMMER 11

Aan de overkant

Laatst stond er een buurman voor de stoep. Of we willen meedoen met de aanschaf van een camera die de buurt in de gaten houdt.

Tegenover ons is er een huis waarin kamers worden verhuurd. In dit huis wonen verschillende arme gezinnen. Een paar weken geleden stonden er twee politieauto's voor de deur. De buurman van de camera wist ons te vertellen dat een overbuurjongen van ons had ingebroken bij het huis ernaast. De mensen waren niet thuis. Daarom was het verdacht dat

iemand een ladder tegen het huis had aangezet. De buurman, een verkeersagent, had zijn wapen tevoorschijn gehaald en heeft de jongen onder schot gehouden. Daarna is hij opgepakt. Zijn straf: 3 jaar en 8 maanden.

Veel mensen vinden het goed dat de misdaad keihard wordt aangepakt. Maar mogelijk wordt er minder gekeken naar de oorzaken. "Wij" tegenover "zij". Wij en ons bezit moet beschermd worden. Maar wie beschermt hen, nu er vanwege de corona-

crisis minder banen zijn? Wie is verantwoordelijk dat "zij" iets te eten krijgen?

Zomaar een gebeurtenis die in het klein laat zien wat die wereldwijde coronacrisis doet. De verhuurder van het huis aan de overkant had wellicht liever studenten in het huis gehad, maar die zijn er nu niet. De huidige overburen hadden misschien liever een baan gehad. De sfeer in onze rustige wijk, waar armen en middenklasse gezamenlijk wonen, verandert...

In dit

nummer:

Aan de overkant	1
Kruistocht	2
Lessen na tien jaar ervaring	3
Op familiebezoek	3
GZB publiciteit over Costa Rica	4
Gebedspunten	4

Kruistocht

In het hart van Costa Rica ligt de Centrale Valleï. De Randstad van Costa Rica. Hier ligt de hoofdstad San José en nog een aantal belangrijke steden. Er omheen ligt een keten van bergen. Vanuit de wijk La Tabla, waar Claudia werkt, kun je met helder weer het Kruis van Alajuelita zien. Een kruis, hoog in de bergen, waar vandaan je kunt uitkijken op de hele stad.

In de Goede Week heeft bijna iedereen vrij in Costa Rica. Dus toen is het idee ontstaan om in deze tijd met de jongeren van de kerk in La Tabla de berg te beklimmen met het kruis als eindbestemming. Een soort pelgrimstocht. Met onze auto, een (zendings)busje, kun je een heel eind komen, maar op een zeker moment verandert de verharde weg in een zandweg. Dan heb je echt een 4x4 nodig om verder te kunnen. In twee ritten konden we

de jongeren bij het startpunt brengen. Om vervolgens te voet nog een aantal kilometer te lopen en enkele honderden meters te stijgen.

Regelmatig hielden we een stop om even uit te rusten, iets te eten of drinken en om stil te staan bij één van de kruiswoorden van Jezus. Even weg uit de drukte van de stad en stilstaan bij wat er écht toe doet.

Eén van de aanwezige moeders vroeg zich regelmatig af of ze het wel zou halen, het was echt een forse inspanning. Maar ze zette toch door. Het laatste stuk liepen we enigszins door de wolken, het was wat klammig. Boven namen we eerst de tijd om met elkaar te eten. *Arroz con pollo*, rijst met kip, klaargemaakt door enkele dames uit La Tabla die al om vier uur op waren gestaan om te koken. Met een soort koelbox werd het onderweg warm gehouden. Aan mij (Kees) de eer om die naar boven te sjouwen.

Na het eten zouden we een afrondende activiteit hebben voor we weer de berg zouden afdalen. Maar toen liepen de jongeren naar het metalen kruis, om er foto's te maken, zoals ze zeiden. De jongeren verdwenen echter één voor één achter het kruis, tot we met een handjevol achterbleven om op de achtergebleven spullen te passen. Het duurde behoorlijk lang, maar de

jongeren kwamen niet terug. En het lukte niet om telefonisch contact te krijgen. De jongeren waren achter het kruis naar beneden gegaan.

Een heel stijl stuk, waar je behoorlijk moet oppassen dat je niet uitglijdt. En waar je geen signaal hebt op je telefoon.

Intussen zaten we boven te wachten. Toen er een aantal mannen in een pick-up naar boven waren gekomen om vuilniszakken om te wisselen, vroeg de vermoeide moeder die we eerder noemden of ze geen lift kon krijgen in hun achterbak. Ze zouden wel willen, maar waren niet verzekerd voor ongevallen, dus liever niet. In principe zaten we in hetzelfde schuitje als deze mannen. Verantwoordelijk voor het leven van de jongeren, zonder verzekering dat hen niets zou overkomen.

Twee en een half uur duurde het voor de jongeren weer terug kwamen. Sommigen waren helemaal nat en vies, ze waren met kleren en al gaan zwemmen in een riviertje onderaan de berg. Maar gelukkig gezond en wel. Het bleek dat de jongeren toestemming hadden gekregen voor hun avontuur van enkele jeugdleiders, die ook waren meegegaan. Een aanleiding voor een stevig gesprek over risico's, verantwoordelijkheden en het bewaren van grenzen. Maar toch ook een heel leerzame ervaring...

Lessen na tien jaar ervaring

“Als het programma Una Iglesia al Servicio tien jaar geleden bestond, hadden we ons heel wat fouten kunnen besparen.” In de kerk *Manantiales de Vida Eterna* (Bronnen van Eeuwig Leven) is men al meer dan tien jaar geleden begonnen om iets te doen voor de omgeving van de kerk. Het begon met aandacht voor daklozen en opvang van drugsverslaafden. Maar men moest zelf uitvinden hoe je dingen organiseert.

In het GZB programma richten we ons met name op kerken die willen beginnen met diaconale projecten voor hun wijk. Maar vanuit *Manantiales de Vida Eterna* werd er een beroep op ons gedaan. Ze zien de coronacrisis een beetje zoals het moment dat een visser aan de kant gaat zitten om zijn netten te repareren om daarna weer beter te

kunnen vissen. De afgelopen periode hebben ze gebruikt om hun visie en missie weer opnieuw te verwoorden en nu zouden ze graag verder gaan met het opleiden van

hun leiders en vrijwilligers, wel ongeveer 150 personen. Deze groep is in tweeën gesplitst. Voor beide groepen begonnen we met een plenaire bijeenkomst, waar onder meer stilstonden bij de missie die Jezus aan zijn discipelen gaf: “Zoals de Vader Mij gezonden

heeft, zend Ik ook u” (Johannes 20:21b).

Op dit moment zijn we bezig met een reeks workshops. Daarvoor is de groep in zessen verdeeld, iedere week zijn er drie aan de beurt. Mijn collega Juan Carlos leert de studenten om een sterke-zwakke analyse (SWOT) te maken om zo effectiever hun talenten in te zetten en ook te zoeken naar mogelijke verbeterpunten van zichzelf of van het deel van de kerk waar ze voor verantwoordelijk zijn. Een psychologe staat stil bij onze houding naar hulpbehoevenden en hoe kwetsbaarheid en empathie ons daarbij kunnen helpen. Mijn workshop gaat over het thema van conflicthantering, een thema op verzoek van de kerk. Na meer dan tien jaar actief te zijn in de wijk kan dat zomaar een keer nodig zijn!

Op familiebezoek

Claudia's zus Martha is onlangs 40 geworden. Iets wat niet iedere dag gebeurt, daarom wilde Claudia graag op bezoek in Nicaragua. Vlak voor de uitbraak van de coronacrisis zijn we als gezin voor het laatst op bezoek geweest. Het was dus al weer een flinke tijd geleden dat we elkaar gezien hadden, terwijl we toch relatief om de hoek wonen.

Vanwege alle risico's is Claudia deze keer alleen gegaan. Om Nicaragua in te komen moest er een coronatest gedaan worden. De busmaatschappij kon een flinke korting bieden op deze test bij een laboratoriumketen. Men zegt dat het om dezelfde aandeelhouders gaat.

Bij de grens was alles anders dan vroeger. Voorheen was er een leger van geldwisselaars, waterverkopers en koffersjouwens dat op je afkomt zodra je de grens overstak. Nu leek alles wel uitgestorven. Alleen de passagiers van de bus staken op dat moment de grens over.

De verjaardag van Martha werd

vooral gevierd met de familie. In het geval van Martha betekent dat ook dat er ook enkele “pleegdochters” bij waren. Twee dochters van een doofstomme vrouw, die vooral door hun oma zijn onderhouden. En een meisje die haar moeder jong aan TBC heeft verloren. Bij Martha vonden ze een tweede huis, een bord eten en een luisterend oor.

GZB

Postbus 28
3970 AA Driebergen
0343-512444
info@gzb.nl
www.gzb.nl

U kunt een gift overmaken
naar IBAN
NL91INGB0690762445
o.v.v.
TFC Kees en Claudia Geluk

Colofon

Kees en Claudia Geluk zijn met hun vier kinderen uitgezonden uit wijkgemeente de Dorpskerk van de Protestantse Kerk te De Bilt in samenwerking met de GZB. Ze houden zich bezig met theologisch onderwijs en zetten zich in voor mensen in de marge in Costa Rica.

De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze rondzendbrief.

Website: www.gzb.nl/puravida
Facebook: www.facebook.com/gelukpuravida
Email Kees: keesgeluk@hotmail.com
Email Claudia: ninoskasolis@hotmail.com
Email TFC: tfcgeluk@dorpskerkdebilt.nl

GZB publiciteit over Costa Rica

Op verschillende manier heeft de GZB de afgelopen tijd het werk in Costa Rica onder de aandacht gebracht:

- Een groot deel van het magazine "Alle volken" van mei gaat over het werk in Costa Rica
- In plaats van de landelijk GZB-dag heeft de GZB dit jaar op 15 mei een online event georganiseerd. Daarin was ook een gedeelte te zien over Costa Rica: <https://youtu.be/z8tYGSghFh0>
- Op die dag werd er ook een leuk kinderfilmpje gepubliceerd: https://youtu.be/A_YN7kjOp70.
- In de landelijke pinkstercollecte van de GZB wordt er aandacht gevraagd voor het werk in Costa Rica.

Gebedspunten

We willen een aantal punten van gebed en dank met jullie delen. Doet u ook mee?

- We bidden voor de gevolgen van de coronacrisis in Costa Rica (pagina 1). Voor mensen die zich minder veilig voelen in hun vertrouwde omgeving. Voor mensen die geen mogelijkheden voor een normaal inkomen. Voor de kinderen op staatsscholen die van eind mei tot half juli volledig gesloten zullen zijn en mogelijk nog meer leerachterstanden oplopen. En voor onze eigen kinderen die in deze periode weer volledig virtueel les zullen krijgen.
- We bidden en danken voor het werk in La Tabla, dit keer in het bijzonder voor de jongeren en hun leiders (pagina 2). De jongeren zitten in een cruciale leeftijd, waarbij ze van verschillende kanten worden beïnvloed. Aan de ene kant is er de omgeving waarin zaken als drugs en geweld normaal zijn. Aan de andere kant probeert men in de kerk de jongeren aan te moedigen tot een leven met God.
- We bidden en danken voor het programma Una Iglesia al Servicio (pagina 3). We danken voor wat we tot nu toe konden doen en we bidden dat het ook in deze tijd van strengere coronamaatregelen lukt hiermee verder te gaan en dat we in het tweede halfjaar ook weer met nieuwe kerken kunnen gaan samenwerken.
- We danken dat Claudia ondanks alle besmettingsgevaar en corona obstakels een goede tijd kon hebben met haar familie in Nicaragua (pagina 3).